

РЕШЕНИЕ

№ 5058

гр. София, 30.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **471** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по жалба на Д. Т. М. изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора С. срещу Заповед № 469 от 18.11.2019г. на началника на ИФ Началник на Затвора -С., потвърдена със Заповед № Л-55465/20.12.2019 г. на Главен директор на ГД „ИН“ – [населено място], с която на лицето на основание чл.101, т.1 и чл.240 от ЗИНС е било наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за нарушение на чл.100, ал.1 и ал.2, т.1, т.3 и т.5 от ЗИНЗС.

В жалбата е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на оспорената заповед, поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че оспорената заповед не е подписана. Същата е немотивирана, без да се обсъдят събраните в производството доказателства. Наложено наказание не съобразено със събраните в хода на производството доказателства. Процесните вещи не са иззети от жалбоподателя, а от други лица лишени от свобода. Отделно от това от оспорената заповед и потвърждаващата я такава, не става ясно, какво е извършеното нарушени от М.. Претендира разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуалния си представител адв. И., която поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира разноси и представя подробни писмени бележки.

Ответникът – Главен директор на ГД „ИН“ – [населено място], в съдебно заседание не се представлява. Постъпило е становище от упълномощен процесуален представител – юрк. В. С., в което са развити доводи за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Заповед № 469 от 18.10.2019г. на началника на Ф Началник на Затвора -С., потвърдена със Заповед № Л-55465/20.12.2019 г. на Главен директор на ГД „ИН“ – [населено място], с която на лицето на основание чл.101, т.1 и чл.240 от ЗИНС е било наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за нарушение на чл.100,ал.1 и ал.2,т.1, т.3 и т.5 от ЗИНЗС.

Видно от изложеното в оспорената заповед на 24.10.2019г. в 17.50 ч. по разпореждане на ДГН, КО и в присъствие на служители на НОС било извършено претърсване на спалното помещение №8 на 12 група и личен обиск на лишените от свобода, настанен в помещението. Същите не декларирали наличието на забранени вещи и предмети преди проверката. В хода на проверката, в първото помещение, под леглото на лишения от свобода Д. М. са открити и иззети- 1бр.радио „В.-resiver“ черно на цвят, 3 бр.адаптери, 1 бр.самоделно направена скара, 1 бр.шило с дължина около 15 см, кабели, 6 бр. тонколони с размер около 8 см, саморъчно направени инструменти, 1 бр. зарядно с нарушена цялост, алуминиева бака. Вещите са иззети с протокол №0835 и 001898 от 24.10.2019г.

В писмените си обяснения М. признава, че единствено радиото и 1 бр.адаптер са негови, а за останалите предмети не знае нищо.

Прието е, че с тези си действия М. е нарушил разпоредбите на чл.96,т.3, чл.97, т.1 и т.3 от ЗИНЗС, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1, т.3 и т.5 от ЗИНЗС.

С оглед горното, със Заповед № 469 от 18.10.2019г. на ИФ Началник на Затвора-С., на основание чл.101, т.1 от ЗИНС е било наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. Препис от заповедта е връчен на задържаното лице на 20.11.2019г.

С жалба вх. № Ж-980/29.11.2019 г. М. е обжалвал така издадената заповед пред Главния директор на ГД „ИН“, който със Заповед № Л-5546 от 20.12.2020 г. приел, че с действията си М. е нарушил визираните в заповедта разпоредби, което представлява дисциплинарно нарушение, а заповедта е издадена от компетентен орган, наложеното наказание е съобразено с характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на задържания към него и поведението му преди това и след това, като е спазена законната процедура, а лицето е изслушано в съответствие с чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС, поради което е потвърдил Заповед № 469/18.11.2019 г. на ИФ Началник на Затвора -С..

В хода на съдебното заседание от жалбоподателя не са ангажирани нови доказателства, освен приетите от съда с административната преписка.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Съобразно разпоредбата на чл.14, ал.1 от ЗИНЗС- Дисциплинарните наказания се налагат с мотивирана заповед от началника на затвора, а в случаите на чл. 193 и от началника на поправителния дом.

С оглед изложеното и предвид Заповед № 273 от 20.09.2019г. на началника на ИФ Началник на Затвора -С., съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазено е изискването по отношение съдържанието на индивидуалния административен акт, като са посочени и фактическите и правни основания за издаването му. В тази връзка съдът намира, че не са налице основания за прогласяване на нищожността на Заповед № 469 от 18.11.2019г. на началника на ИФ Началник на Затвора –С.. От компетентен орган е издадена и Заповед № Л-55465/20.12.2019 г. на Главен директор на ГД „ИН“ – [населено място].

Съдът не възприема възражението, затова че Заповед № 469 от 18.11.2019г. на началника на ИФ Началник на Затвора –С. е нищожна доколкото същата не е подписана. Видно от копие на стр.36 от делото е поставен подпис за „ИФ Началник на Затвора:“. Подпис е налице и за лицето запознало се със заповедта на 20.11.2019г., в случай жалбоподателя М., които е изписал с ръкописен текст част от възраженията си срещу заповедта.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт, съдът намира, че при издаването на заповедта е спазена предвидената в закона писмена форма и съдържанието ѝ е в съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК. Не са налице допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е и процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, като са събрани относимите доказателства, изслушан е и лишеният от свобода, с което е изпълнено изискването на чл.105, ал.1 ЗИНЗС.

Съгласно нормата на чл.96, т.1 от ЗИНЗС - Лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила; Нормата на чл. 97, т.1 и т.3 от ЗИНЗС въвеждат забраните лишените от свобода да внасят и държат при себе си неразрешени предмети, а настанените в заведения от закрит тип - и пари; притежават, ползват или държат при себе си оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, включително самоделно изработени такива, мобилен телефон, фотоапарат, звуко- и видеозаписващи устройства или части от тях;

Видно от събраните в хода на делото доказателства, държейки в спалното помещение под леглото си изброените в заповедта вещи, М. не изпълнил вменение му със закона задължение на чл.96, т.1 от ЗИНЗС, като с поведението си е нарушил забраните предвидени в чл.97, т.1 и т.3 от ЗИНЗС.

Съобразно разпоредбата на чл. 100, ал. 1 дисциплинарно нарушение е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. Съгласно ал. 2 за дисциплинарно нарушение се смята: 1. неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място; 2. неизпълнение или лошо изпълнение на възложени задачи и заповеди на съответните длъжностни лица; 3. грубо нарушаване на хигиената в спалните помещения и помещенията за общо ползване, както и на правилата за охрана и безопасност на труда; 4. завръщане след срока на домашния отпуск или прекъсването, както и използването на времето за прекъсване изпълнението на наказанието не по предназначение; 5. неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон; 6. опити за бягство и отклонение от местата за лишаване от свобода или работните обекти; 7. физическа

саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава; 8. опит за внасяне в затвора, поправителния дом или затворническото общежитие на оръжие, наркотични вещества или други вещи, които могат да послужат за бягство или нападение.

Твърдяното нарушение е квалифицирано като такова по т. 1, т.3 и т. 5, а именно - 1. неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място; 3. грубо нарушаване на хигиената в спалните помещения и помещенията за общо ползване, както и на правилата за охрана и безопасност на труда; 5. неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон; В случая от доказателствата по делото се установява наличието на елементите от състава на въведените за извършени от М. нарушения.

Безспорно по делото беше установено, че изброените в заповедта вещи са установени под леглото на жалбоподателя М.. Последното обстоятелство се потвърждава от приложените по делото докладни записки /стр.41 и 42 по делото/, протокол за иззетите вещи /2 броя протоколи за претърсване и обиск на стр.44 и стр.45 от делото/на стр.43 от делото/. В тази връзка съдът не възприема възраженията на жалбоподателя, който твърди, че не знае нищо за намерените под леглото му вещи, с изключените на 1 бр. радио и 1 бр. адаптер, доколкото тези му твърдения не са подкрепени с доказателства. Намерените вещи, представляват неразрешени предмети, забранени - Лишените от свобода да внасят и държат. Осъществявайки последната деятелност, М. е нарушил разпоредбите на чл.96, т.1 от ЗИНЗС - и чл. 97, т.1 и т.3 от ЗИНЗС, даващи основание на административния орган да квалифицира извършените нарушения като дисциплинарни такива по чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1, т.3 и т.5 от ЗИНЗС.

Държейки последните вещи в спалното помещение под леглото си М. не е спазил установения ред и дисциплината в помещенията, грубо е нарушил хигиената в спалните помещения, изпълнявайки задълженията и неспазване на ограниченията, предвидени в ЗИНЗС. Доколкото в оспорената заповед са изложени подробни мотиви, в съответствие с направените извода от съда, то последния не споделя доводите на защитата, затова, че заповедта е издадена при липса на мотиви.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е законосъобразна, не са налице основания за нейната отмяна. Жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, а жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сума в размер на 100.00 лв., на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от Закона за правната помощ, вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.144 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 17 състав

РЕ Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. М. изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора С. срещу Заповед № 469 от 18.11.2019г. на началника на ИФ Началник на Затвора -С., потвърдена със Заповед № Л-55465/20.12.2019 г. на Главен директор на

ГД „ИН“ – [населено място], като неоснователна
ОСЪЖДА Д. Т. М. ЕГН [ЕГН], да заплати по сметка на Главна дирекция „Изпълнение
на наказанията“ сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща
юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен
съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е
изготвено.

СЪДИЯ: